

HÄRÄNTAPPOASE

Jakso 7: *Parempi kuin muut*

Versio 3
31/03/2020

kirjoittanut

Oona Haapaniemi

perustuu

Anna-Leena Härkösen alkuperäisromaaniiin

(c) Welhofilmi 2019-2020

oskari@welhofilmi.fi

Puiden latvoja taivasta vasten. Kiväärin laukaus.

Tarkkaavaisen näköinen Tauno laskee kiväärin ja lähtee piipun osoittamaan suuntaan, kuusien keskelle. Allu seuraa tätä varuillaan, kädet hupparinsa taskuissa.

Allu katsoo hieman kauempaa, kun Tauno kumartuu ja nostaa jalasta pidellen kuolleen variksen. Luoti on osunut siististi rintaan.

TAUNO

Taas yks vähemmän.

Tauno päästää irti linnusta, se mätkähtää maahan. Hän jatkaa matkaa syvemmälle metsään, Allu seuraa perässä.

ALLU

Onko sulla jotain suunnitelmia ku tila lähtee?

TAUNO

Oon ymmärtänyt että... ei munlaiselle taija kauheesti paikkoja olla tässä maailmassa.

Tauno pysähtyy ja lataa kiväärinsä. Hänen olemuksensa on erilainen kuin ennen, ahdistuksesta vapaa ja tyyni.

ALLU

Sunlaiselle?

TAUNO

Lihaa syöväälle valkoselle miehelle.

Allu kohottaa kulmiaan, hymähtää.

ALLU

Just.

Tauno katsoo kaukaisuuteen, ottaa pari askelta lähemmäs, nostaa kiväärin ja tähtää. Allu jähmettyy, peläten jo valmiiksi kiväärin ääntä.

Sitten Tauno laskee aseensa ja katsoo Allua omituinen ilme kasvoillaan.

TAUNO

Kuuleksää?

ALLU

Mitä?

Allu ja Tauno seisovat hiljaa, Tauno etsii katseellaan jotain. Tuuli humisee.

TAUNO
Kuka saatana siellä on!

Allu säpsähtää Taunon huutoa. Tauno vilkaisee Allua pelokkaan näköisenä, puristaa asettaan tiukemmin lähellä itseään. Sen piippu liikahuttaa millä hetkellä hyvänsä Taunon leuan alle.

TAUNO
Sano että sääki kuulet sen.

Allu pudistaa päätään. Tauno katsoo puiden latvoja.

TAUNO
NO MITÄ?!

Allu tuijottaa Taunoa liikkumatta, Taunon kaiku vastaa.

Lopulta Taunon olemus hieman rentoutuu.

TAUNO
No ny se loppu... Kerran alko koivujen latvat-- vipaan ku olin talvella ampumassa rusakoita, vaikkei tuullu tai mitää.

ALLU
Miten tommosta... ootsä kauanki nähny ja kuullu noita?

Tauno kohauttaa olkiaan huolettomasti.

TAUNO
Ne tulee ja menee.

Allu katsoo Taunoa otsa rypyssä. Tämä lähtee kulkemaan eteenpäin, Allu seuraa perässä.

702 EXT. METSÄ - HETKEÄ MYÖHEMMIN

702

Varikset raakkuvat.

Taunon olemukseen tulee taas rauhallisuutta ja tarkkuutta, hän katselee ympärilleen ja tähtää kiväärillä läheisen kuusen latvaan.

TAUNO
(kuiskaa)
Pysy hiljaa.

Allu katsoo, kun Tauno painaa liipasimesta.

Pamaus, lintu putoaa maahan.

Mutta se ei jää kuolleen paikalleen, vaan alkaa räpistellä ja pyristellä. Toinen siipi heiluu vinhasti.

Allu katsoo ahdistuneena vuoroin lintua ja vuoroin Taunoa, joka vain seisoo tyhjin silmin paikallaan.

ALLU

Ammu se.

TAUNO

Sen pitää osua kerralla.

ALLU

Toi lintu kärsii!

TAUNO

Mää en ikinä ammu kahta kertaa.

Kiväärin piippu viistää maata, Tauno katsoo rauhallisesti miten lintu räpiköi maassa. Allu ottaa askeleen Taunoa kohti ja ojentaa kätensä.

ALLU

Vittu, anna se pyssy sit tänne!

TAUNO

Oo hiljaa!

Allu värähtää Taunon ääntä, kääntyy linnun luo. Sen siivestä vuotaa verta.

ALLU

Se kituu! Tauno!

Tauno on kuin suolapatsas--

TAUNO

(hiljaa)

Kituu kituu... kaikki täällä
kituu...

Allu etsii katseellaan jotain, millä voisi auttaa lintua. Hän löytää suuren kiven ja menee kontilleen maahan. Allu sulkee silmänsä ja alkaa hakata kärsivää eläintä kivellä. Rusementumisen ja mätkeen äänet täyttävät metsän.

Allu nousee pystyyn itkua pidätellen, vilkaisee sivusilmällä Taunoa, joka vain tuijottaa eteensä. Allu ottaa askeleita pois päin ja kivääri putoaa Taunon kädestä.

Allu poimii kiväärin, Tauno ei reagoi.

Pyssy kädessään Allu lähtee ripein askelin pois päin, jättäen Taunon yksin metsään.

LEIKKAUS:

HÄRÄNTAPPOASEEN TUNNARI

703 INT. KORVAN TILA. KYLPYHUONE - PÄIVÄ

703

Allu hankaa aggressiivisesti käsiään palasaippualla. Lavuaariin valuva vesi on punertunut linnun verestä. Allun silmät ovat itkusta turvonneet.

Rutanen ilmestyy ovensuuhun virnuilemaan.

RUTANEN

Tapoitsä kans jonku elukan?

Allu sammuttaa hanan, rykäisee. Rutanen huomaa Allun punaiset silmät, otsa menee kiukusta ryppyyn.

RUTANEN

Voi vittu, tekikö Tauno sulle jotain?!

Allu huokaisee ja vetää kylpyhuoneen oven kiinni, jotta Rutasen kiukkuinen kailotus ei kuuluisi keittiöön.

RUTANEN

Oon koko ajan tienny et se on semmonen vitun inseli--

ALLU

(huvittuneena)

Incel? Onpa susta tullut yhtäkkiä woke.

Rutanen ei kuule Allun vittuilua kiihtymykseltään.

RUTANEN

En mää ois koskaan arvannu et se suhun kosk--

ALLU

(keskeyttää)

Rauhotu. Mä oon ihan kunnossa.

RUTANEN

Ei sun tarvi Allu suojella sitä. Mennää yhdessä hakkaan se--

Allu tarttuu kiihtynyttä Rutasta hartioista.

ALLU

Rauhotu! Ei mulle oo tehty mitään.
(nyökkää lavuaaria kohti)
Mun piti lopettaa varis.

Rutanen rauhoittuu tajutessaan asian laidan. Allu päästää irti tämän hartioista, hänen ilmeensä synkkenee.

ALLU

Mut musta tuntuu et Tauno saattaa
tehä itelleen jotain.

Rutasen viha vaihtuu huoleksi.

RUTANEN

Sanokse jotain sellasta?

ALLU

Ei... mut sen huomaa. Se oli ihan
tiloissa sen pyssynsä kanssa.
Tiesitsä että se kuulee ääniä?

Rutanen hämmentyy, pudistaa päätään--

ALLU

Mä otin sen aseensa siltä ku en
uskaltanu jättää sitä sen kanssa
sinne meht-- metsään.

Allu haroo hiuksiaan mietteliäänä.

RUTANEN

Hyvä et sää otit sen aseensa siltä.

Allu nyökkää. Rutanen taputtaa Allun hartiaa kömpelösti,
yrittäen näyttää rohkaisevalta, koska ei osaa sanoa
mitään. Ei osaa Allukaan.

Niinpä Rutanen lähtee vessasta.

Allu katsoo itseään allaskaapin peilistä ja päättää pestä
kätensä vielä kerran.

704 EXT. KORVAN TILA - AAMU

704

Allu ja Rutanen nojailevat navetan seinustaan, kun
lehmien kuljetusauto saapuu. Svante viittooo autoa ajamaan
syvemmälle pihaan, navetan eteen.

RUTANEN

On tää kyl paskaa.

ALLU

Varmaan rankkaa Lahjalle.

RUTANEN

En ihmettelis vaikka se ois
nukkunu viime yön navetassa.

Allu vilkaisee navettaa.

ALLU

Onkse tuolla?

Rutanen pudistaa päätään.

RUTANEN

Ei se oo poistunu makkarista
aamukahvin jälkeen.

Kuljetusauton moottori sammuu. Ulos hyppää Tuomo Mäkelin
lempeästi hymyillen, vihreä kansionallossaan.

TUOMO

Huomenta huomenta.

SVANTE

Huomenta.

Tuomo ja Svante kättelevät. Kuljetusautosta nousee myös
Ilari, jolle Rutanen nyökkää. Allu pyörittelee silmiään.

ALLU

(mutisee)

Voi vittu.

Ilari asettuu Tuomon vierelle. Svante hymyilee.

SVANTE

Sää Ilari venähät silmissä, joka
kerta oot vähä piempi ku sua
näkee.

TUOMO

(nauraa)

Joo, ei oo poika kyllä siinä
isäänsä tullu.

ALLU

(Rutaselle)

Ilari ja Tuomo Manlet.

RUTANEN

Mikä Macbeth?

Ilari kääntyy katsomaan Allua ja Rutasta, Rutanen
hymyilee ja Allun katse voisi tappaa.

Tuomo avaa kansion ja ojentaa sen Svantelle.

TUOMO

Se olis sitten kauppakirjojen
kirjottamisen aika.

SVANTE

(huokaisee)

Eipä siinä muukaan auta.

Tuomo osoittelee kynällä ympärilleen.

TUOMO

Laitoin siihen kanssa nyt nämä rakennukset.

Tuomo antaa myös kynän Svantelle, joka alkaa allekirjoittaa papereita.

SVANTE

Joo, se on harmi kun ei terveys oo enää niinku nuorena...

Tuomo katselee Ilarin kanssa taloa ja navettaa.

TUOMO

Niin, ikä tuo omat esteensä.
(Ilarille)
Näistä voisi jonkun juhlatilan tehdä, varsinki kokkolalaiset tykkää pitää häitä navetoissa.

ILARI

Tai sit vois polttaa maan tasalle ja pistää tänki pelloiksi.

Tuomo naurahtaa vaivaantuneena--

ALLU

Tai sit Ilari voit laittaa tähän oikeen asvaltin ja ajaa tässä ympyrää sun kullinjatkeella.

Ilarin naama happamoituu, hän ei suo Allulle enää edes vilkaisua. Svante ojentaa allekirjoitetut paperit takaisin Tuomolle.

SVANTE

Teette mitä parhaaksi näätte, teijänhän nää nyt on.

ILARI

(polleana)
Osa Mäkelin-imperiumia.

Allu pyörittelee silmiään. Tuomo kättelee Svantea vielä ja lähtee sitten omistajan elkein navetan ovia kohti.

TUOMO

Eiköhän viedä karja uuteen kotiin!

Rutanen pystyttää Ilarin kanssa aitoja navetan oven ja lastausauton väliin. Allu katsoo ammuvia ja hermostuneen oloisia lehmiä neuvottomana.

ALLU
Miten tää niinku... toimii?

Ilari on kuin kuulisikaan, Rutanen rykäisee.

RUTANEN
Ile. Miten noi lehmät saa autoon?

Ilari nostaa viimeisen aidan pystyyn.

ILARI
Elukat pois parresta ja autoa
kohti, hakkaatte vaikka kepillä
jos ei muuten liiku.

Ilari lähtee navetasta.

RUTANEN
(Ilarille)
Eksää vois jeesiä vähän?

ILARI (O.S)
Ei oo mun homma!

Allu vilkaisee vielä lehmiä kuin nämä olisivat
verenhimoisiakin petoja, ja sitten Rutasta. Rutanen
levittelee käsiään.

706 INT. KORVAN TALO - HETKEÄ MYÖHEMMIN

706

Allu koputtaa epävarmasti Lahjan ja Svanten makuuhuoneen
oveen.

ALLU
Lahja?

Oven takaa kuuluu sängyn narinaa ja askeleita. Ovi aukeaa
ja Lahja katsoo Allua ystävällisesti.

LAHJA
Mitä lapsi rakas?

ALLU
Lehmät. Me ei Rutasen kaa osata--

Lahja huokaisee, mutta on selvästi hyvillään, että hänen
apuaan tarvitaan.

LAHJA
Laita lapsi asialle ja tee itte
perässä...

Lahja vetää neuletakin päälleen ja astuu ulos
makuuhuoneesta.

707 INT. KORVAN TILA. NAVETTA - HETKEÄ MYÖHEMMIN

707

Lastausauton ramppi on laskettu ja aidat pystytetty.
Allu, Rutanen ja Lahja paimentavat ammuvia lehmiä autoon.

LAHJA

Noni, hyvä tyttö Ruiskaunokki. Ja
Onervaki niin nätisti menee, hyvä.

Kaikki muut lehmät talsivat tyynesti kyytiin Lahjan
leperellessä niille, mutta viimeiseksi jäänyt Ruusu
kieltäytyy liikkumasta, vaikka Rutanen yrittää työntää
sitä. Allu yrittää kepillään vähän auttaa, mutta ei tiedä
mitä tekee, ja sen huomaa.

RUTANEN

Voi vittu Ruusu, ei sua olla
teuraaks viemässä. Lahja!

Lahja kääntyy ja kun hän näkee Ruusun, kyneleet alkavat
valua hänen poskilleen.

LAHJA

Sää oot nii ittepäinen. Aina oot
ollu.

Lahja päästää maiskuttavan ääneen ja Ruusu lähtee kuin
taikauskusta liikkeelle. Lehmään nojannut Rutanen kaatuu
maahan älähtäen.

708 INT. KULJETUSAUTON VAUNU - JATKUU

708

Rutanen laittaa portteja kiinni, jotta lehmät eivät pääse
karkaamaan. Lahja nyyhkyttää ja silittelee jokaista
lehmää vielä vuorotellen.

LAHJA

Aina tuutte rakkaita olemaan,
aina...

Allu katsoo toimettomana Lahjan surua. Rutanenkin
taputtaa yhden lehmän turpaa. Ilarin ääni kuuluu ulkoa--

ILARI (O.S.)

Mikä kestää?

Ärtymys paistaa Allun kasvoilta.

ALLU

Syö Ilari pask--

RUTANEN

(puhuu päälle)
Just on valmista!

Rutanen koskettaa Lahjan olkapäätä. Lahja tajuaa hetken tulleen, hän huokaisee, oikaisee ryhtinsä ja kaivaa nenäliinan taskustaan.

LAHJA

Hei hei.

Rutanen ja Allu astuvat ulos autosta. Lahja seuraa nenäänsä niistäen, itkusta ei tahdo tulla loppua.

Lehmät jäävät ammumaan heidän peräänsä, kun Ilari työntää vaunun ovet kiinni.

709 INT. KORVAN TILA. NAVETTA - MYÖHEMMIN

709

Allu seisoo tyhjässä navetassa, katsoo kattoparruja ja parsia, joissa ennen oli lehmiä. Ulkoa kuuluu, kuinka auto ajaa pois ja Svante, Lahja ja Rutanen menevät sisälle taloon, puheensorina häipyä kun ovi käy.

Betonilattialla on edelleen olkia, ämpärit on kasattu nurkkaan ja oven edessä on Lahjan kumisaappaat.

Allu laittaa kädet taskuihinsa eikä tiedä, mitä tekisi hiljaisuuden kanssa.

710 INT. KORVAN TILA. OLOHUONE - PÄIVÄ

710

Allu laskee pöydälle kasan työkaluja. Lahja käy läpi astialaatikkoa ja Taunon huoneessa Svante ja Tauno istuvat tietokoneen ääressä.

SVANTE

Kyllä tuosta ny satasen ainaki saa, ei sitä halvemmallalla...

TAUNO

Toi on... jostain kasikytluvulta... Kolomekymppiä olis realistisempi--

SVANTE

Sillä on tunnearvoa!

Ilmoille pärähtää hyvin äänekäs Nokian soittoääni, joka saa Allun säpsähtämään. Jakoavain putoaa hänen kädestään.

Lahja kaivaa ikivanhan kännykän mekkonsa taskusta ja nostaa puhelimen korvalleen.

LAHJA

Lahja Inkeri Korva puhelimessa.

Lahjan kasvoille leviää hymy. Allu vilkuilee tätä nostaessaan jakoavaimen.

LAHJA (cont'd)
No mutta hei. Hyvinhän täällä,
kauppakirjat on kirjotettu...

Lahja vilkaisee Allua ja nousee ylös.

LAHJA
Oli ne saetta lupailtu mut ei
sitte onneksi tullu...

Lahja menee makuuhuoneeseen ja laittaa oven perässään
kiinni. Rutanen tulee ulkoa puhelin kädessään.

RUTANEN
(Taunolle)
Laitoin sulle kuvat noista
koneista wapissa!

Tauno murahtaa vastaukseksi. Rutanen vilkaisee Allun
pöydälle kasaamia työkaluja.

RUTANEN
Sulla ei kyllä Allu oo silmää
asettelulle.

Allu rypistää otsaansa.

ALLU
Mitä vitun väliä.

Rutanen alkaa laittamaan työkaluja pöydälle uuteen
järjestykseen.

RUTANEN
Myynnissä merkkää eniten se, miltä
tuote saadaa näyttään.

Rutanen ojentaa Allulle ruuvimeisselin.

RUTANEN
Piä tota hetki, jos ei meisselit
pelota liikaa.

Allu ottaa ruuvimeisselin, tekee sillä äkkinäisen
liikkeen kuin aikoisi puukottaa Rutasta kaulaan. Rutanen
sävähtää, ja alkaa nauraa.

Allu laskee meisselin ja hymyilee itsekin.

Lahja tulee makuuhuoneesta ja palaa astioiden ääreen.

LAHJA
Äitisi soittaa sulle Allu kohta.

Allu kääntyy katsomaan Lahjaa.

ALLU

Miks?

LAHJA

Saa itte kertua.

711 EXT. KORVAN TILA - JATKUU

711

Allu pyörittelee hermostuneena ruuvimeisseliä kädessään, kunnes hänen puhelimensa värisee. Allu nostaa kännykän korvalleen.

ALLU

Allu.

MARKETTA (O.S)

(puhelimessa)

Noni, heippa. Mites siellä on tää viikko mennyt?

ALLU

Se on menny.

MARKETTA (O.S)

Kiva, se on kiva kuulla.

Allu seisoo hiljaa ruuvimeisseliä sormeillen, Marketta hengittää puhelimen toisessa päässä.

MARKETTA (O.S)

Etkö sä aio kysyä mitä mulle ja Pekalle kuuluu?

ALLU

Oliko sulla jotain asiaa?

Marketta huokaisee raskaasti.

MARKETTA (O.S.)

No, me ollaan lähdössä Pekan kanssa Mallorcalle.

Allu istuu navetan edessä olevan ämpärin päälle, leikkien yhä meisselillä.

ALLU

Erinomainen homma.

MARKETTA (O.S)

Eli sä voisit nyt tulla huomenna takaisin Helsinkiin kastelemaan kukkia. Saat olla itekses hetken--

Allun käsi pysähtyy.

ALLU

En mä-- äiti! Täällä on kaikki vielä ihan kesken!

Marketta naurahtaa.

MARKETTA (O.S)

Mikä siellä muka kesken on? Lahja sanoi että irtaimistoa enää pitää kuvata.

ALLU

Siis ettekö te voi pyytää sitä naapurin pulunkesyttäjää? Se kastelee puistossaki puita, samalla hoituis sunki anopinkielet.

MARKETTA (O.S)

(tästä ei keskustella)

Me lähdetään Pekan kanssa ylihuomenna ja sua tarvitaan kotona. Lahja ja Svantekin varmaan tarvitsee omaa aikaa nyt kun muutto on niin lähellä.

Allu nousee kiihtyneenä seisomaan.

ALLU

Et sä voi vaan ilmoittaa ku mikäkin Idi Amin, että mun pitää huomenna tulla sinne!

Marketta huokaisee luurin toisessa päässä.

MARKETTA (O.S)

Siitä Pekan pakusta on onnistuttu irrottamaan johtolankoja, joten syyllinen - tai syylliset, saadaan aika varmasti pian kiinni. Sen takia Pekkakin suostuu lähtemään lomalle.

Allu jähmettyy, aukoo suutaan--

MARKETTA (O.S)

Tää loma tulee todella tarpeeseen, sekä mulle että Pekalle. Ja mä luulin, että sä vihaat Torvenkylää?

Allu katsoo ympärillään levittyvää Korvan tilaa.

ALLU

No, mä...

MARKETTA

Ostin sulle jo liput, laitan ne
sun sähköpostiin.

(lempeällä äänellä)

Kiva saada sut kotiin.

Allu ei vastaa, vaan sulkee puhelimen ja laittaa sen taskuunsa. Turhautuneena hän iskee ruuvimeisselin ämpäriin, se jää sojottamaan pystyyn.

Allu katsoo ämpäriä ja hieraisee vielä mietteliäänä kasvojaan, kuin kootakseen ajatuksensa.

Sitten hän pinkaisee juoksuun.

712 EXT. TIE - JATKUU

712

Pelloilla huojuvat sadonkorjuuta odottavat korret.

Niiden keskellä Allu juoksee soratiellä kuin hänen henkensä olisi siitä kiinni. Edessä siintää Hurmeen talo.

713 EXT. HURMEEN PIHA - HETKEÄ MYÖHEMMIN

713

Allu seisoo puuskuttaen Hurmeen talon takaovelle. Hän kokeilee kahvaa, mutta ovi on lukossa.

Allu katselee taloa, yrittäen arvuutella mikä ikkunoista kuuluisi Kertun huoneeseen.

ANNI (O.S.)

Jaha.

Allu kääntyy ja näkee Anni Hurmeen seisovan muutaman metrin päässä.

ALLU

(hengästyneenä)

Onks toi... Kerttu... kotona?

Anni kallistaa päätään hieman huolestuneen näköisenä.

ANNI

Onko joku hätänä ku juoksit tänne?

ALLU

Mä vaan... On tosi tärkeitä että
mä nään Kertun nyt.

Allu katsoo Annia epäuskoisena, sillä tämän kasvoilla on jotain lempeydeksi luettavaa.

Anni ristii kädet rinnalleen.

ANNI

Ei se oo kotona, missä lie. Kerttu on kyllä ollu vähän allapäin.

Anni tutkii Allua, kääntelee päätään--

ANNI

Mää oon koittanut kysyä että onko teillä kahella ryppyjä rakkaudessa mutta ei se oo suostunu kertomaa.

Allu tuijottaa Annia kuin ei uskoisi korviaan.

ALLU

Vau. Tota, vähän vaan riitaa, ei kai mitään vakavaa...

Annin silmät kapenevat viiruiksi. Hän luo polttavan katseensa Alluun ja osoittaa tätä etusormellaan. Aiempi lempeys on tiessään.

ANNI

Mää tiesin!

Anni lähtee kohti Allua joka tajuaa puhuneen ohi suunsa--

ANNI (cont'd)

Heti kun mää sut ekan kerran näin niin tiesin, että susta tulee vielä ongelmia ja sää yrität viejä mejän Kertun synnin tielle!

Allu ottaa pari askelta taaksepäin Annista, joka kuitenkin jatkaa lähestymistään.

ANNI

Sää et kuule nää vilaustakaan Kertusta niin kauan ku minun sielu on vielä ruumiissa kiinni!

Allu pudistaa päätään.

ALLU

Ihanku sä voisit siihen vaikuttaa vitun hullu lehmä.

Allu kääntää selkensä Annille ja lähtee nopein askelin pois päin pihasta. Annin ääni seuraa Allun kiihdyttäessä pakovauhtiaan--

ANNI (O.S.)

Sää oot samanlainen sodomialainen ku äitis! Saamarin... sekasikiö!

Allu tunkee hammasta purren kädet taskuihinsa ja jatkaa vain matkaa, nopean kävelyn muuttuessa juoksuksi. Hänen takanaan ulko-ovi paiskautuu kiinni.

714 INT. HUOLTOASEMA - ILTAPÄIVÄ

714

Allu piileskelee huoltoaseman karkkihyllyn takana, vilkuilee:

Ripe ja Ilari juovat kahvia pöydän ääressä. Samassa pöydässä on myös kädet puuskassa istuva Vuokko ja puhelintaan selaava Rutanen.

ILARI

Et sää voi tuosta nyt oikeesti suuttua.

VUOKKO

No mää luulin että me tehtäis asioita porukalla!

Allu menee hieman lähemmäksi, katsoo Rutasta intensiivisesti, kuin yrittäisi lähettää telepaattisen viestin tälle. Rutanen vain selaa puhelintaan.

Allu kaivaa puhelimen taskustaan, laittaa Rutaselle viestin.

ILARI

Ei sulla ois kuitenkaan kivaa ku siellä olis vaan me äijät. Ei Kepakaan pääse kuitenkaa...

Karkkihyllyllä.

RIPE

Nii, äijät vaan.

Rutanen lukee viestin, nostaa katseensa hämmentyneenä ja huomaa Allun.

VUOKKO

Miks te aina luulette, että tarvis toisenki muijan? Henganhan mää nytki teijän kaa!

Ripe ja Ilari pyörittelevät silmiään.

RUTANEN

Käyn kusella.

Rutanen nousee ylös ja tulee Allun luokse virnistäen.

RUTANEN

Sneaky agentti Korva, tanssii kuin perhonen ja pistää kuin ampiainen.

ALLU

Tiiät sä tai joku noista, että mistä mä voisın löytää Kertun?

RUTANEN
 (kertojaäänellä)
 Agentti Korva ei kuitenkaan
 tiennyt kaikkea. Hän tarvitsi
 tietolähteekseen Roiman Rutasen.

Allu katsoo Rutasta vakavana.

ALLU
 Mä lähen takasin stadiin.

Rutanen naurahtaa.

RUTANEN
No shit? Se oiski jotain jos sää
 ostaisit jonku tönön täältä ja
 alkaisit kasvattaa kettuja Kertun
 kaa. Agentti Korva--

ALLU
 (keskeyttää)
 Siis huomenna.

Rutasen naama venähtää--

RUTANEN
 (liian lujaa)
 No mitä vittua?! Kuinka kauan sää
 oot tienny?

ALLU
 (shh!)
 Jonku vartin... Mutsi soitti äsken
 ja sano, että ne tarvii kukkien
 kastelijaa. Mun on pakko...

Rutanen pudistelee päätään tuohtuneena, katsoen Allua
 samalla tiukasti silmiin.

RUTANEN
 Röökiä.

ALLU
 Häh?

RUTANEN
 Onko sulla röökiä?!

Rutanen vaikuttaa olevan poissa tolaltaan. Allu kaivaa
 taskustaan avatun röökiaskin ja on ojentamassa siitä
 savuketta, mutta Rutanen sieppaakin koko askin ja painaa
 sen rintaansa vasten.

RUTANEN (cont'd)
 Muij-- tyyppi vaan jättää kaverin
 tollee. Lähtee vaan.

Vuokko on ilmestynyt Rutasen taakse ja katsoo Allua.

VUOKKO
Ootsää lähössä takasi hesaa?

RUTANEN
(säikähtää)
Vittu, älä hiiviskele!

ALLU
Joo. Tiiätsä mistä mä voisin
löytää Kertun?

Rutanen pudistelee päätään ja asettelee tärisevin käsin molempien korviensa taakse savukkeen.

RUTANEN
(itseksensä)
Paska juttu. Tosi paska juttu,
Allu...

VUOKKO
(kohauttaa olkiaan)
Tällee kesäsin se monesti lukee
järvellä, sieltä kantsii ettiä.

Toivo läikähtää Allun silmissä--

ALLU
Kiitti.

Allu jo kääntyy lähteäkseen--

VUOKKO
Eksää aio sanoa hyvästejä tai
mitää? Tuskin sää takasi Kepan kaa
tuut.

Allu kääntyy takaisin Vuokon suuntaan ja hänen hämmennykseksen Vuokko halaa häntä kevyesti.

VUOKKO
Moikka Allu. Oli kiva tutustuu.

Allu taputtaa Vuokon selkää.

ALLU
Joo. Moikka.

Vuokko päästää irti, katsoo Allua vakavana.

VUOKKO
Muista sielä hesoissaki että sää
et oo parempi ku muut.

Vuokko virnistää, lähtee takaisin pöytään. Allu ei voi olla hymyilemättä.

715 EXT. JÄRVEN RANTA - ILTAPÄIVÄ

715

Allun vansit painuvat rantahiekkaan. Hän katselee ympärilleen tyynen järvenpahasen rannalla.

ALLU POV: kaislikon takaa pilkottaa vene, jonka reunan yli näkyy hieman punaisia hiuksia.

Allu riisuu kenkensä ja astuu kaislikkoon. Mutainen järvenpohja pöllähtelee Allun astellessa varoen eteenpäin, siirrellen kaisloja tieltään.

Hän pääsee veneen luo ja kirjaa lukeva Kerttu nostaa katseensa.

KERTTU

Ai, moi.

Kerttu hymyilee hieman ja hymy tarttuu Alluunkin.

ALLU

Saako liittyä seuraan?

Kerttu nyökkää ja Allu kiipeää veneeseen. Kerttu laittaa kirjan sivuun ja katsoo Allua läpitukevasti. Allu nielaisee.

ALLU

Mulla on asiaa.

KERTTU

Toi on todella hirveen tapa aloittaa keskustelu. Sama ku "meijän pitää puhua". Ku vois sanoa vaan sen asian suoraan.

Allun suuta kuivaa, Kerttu katsoo Allua odottavasti.

ALLU

Mutsi soitti, mun pitää lähteä huomenna takasi stadiin.

Kertun ilme ei värähdäkään.

KERTTU

Vai haluutsää ite lähteä ja toi on vaan ainoa tekosyy jonka keksit?

ALLU

Häh? Ei...

Kerttu hymähtää ilottomasti, katsoo Allua pää kallellaan.

KERTTU

Miks sää harrastit mun kaa seksiä vaikka et halunnu?

Allu häkeltyy kysymyksestä, menee vaikean näköiseksi. Kertun katse kertoo, että tämä ei luovuta, ennen kuin on saanut vastauksen.

ALLU

Kyl mä halusin.

KERTTU

Et sää halunnu. Se oli perseestä, mulle tuli ihan paska olo.

ALLU

Mä tiesin, että sä halusit ja... en tiiä. Mä en halunnu etsä petyt.

Kerttu huokaisee--

KERTTU

En mää ois halunnu jos oisin tiennyt, että sää et oo valmis.

Allu painaa katseensa, laittaa kädet taskuihinsa.

ALLU

Kyl mä olin valmis.

KERTTU

Musta tuntuu että sää Allu et oo valmis *juuri mihkään*.

Allu tuijottaa jalkojaan huultaan purren.

Kun hän nostaa katseensa Kerttuun, tämä tuijottelee poissaolevana järvelle.

ALLU

Kyl sä varmaan joskus saat sun puhelimen takasi?

Kerttu katsoo Allua.

KERTTU

Mitä?

ALLU

Niin et me voidaan pitää yhteyttä sit ja-- muuta...

Kerttu tuhahtaa.

KERTTU

Miks sä puhut tollee?

ALLU

Ai millee?

KERTTU

Niinku sää et olis tulossa tänne takas ollenkaan.

Allu nielaisee. Tajuaa itsekin--

ALLU

Korvan tila myytiin, Svante ja Lahja muuttaa pois. Ei mulla oo mitään paikkaa minne tulla täällä.

Kerttu laittaa kädet syliinsä ja nostaa polvet korviin. Allun on vaikea kohdata Kertun katsetta, yrittää silti.

ALLU

Mut se ois vaan vuosi.

KERTTU

Miten niin vaan vuosi? Se on lisäksi vitun pitkä aika.

ALLU

(yrittää liikaa)
Sit sä voit tulla lukioon Helsinkiin! Asut vaikka mun sängyn alla tai jotain. Marketta on mulle sen velkaa...

Innostus ei tartu Kerttuun--

KERTTU

Mistä mää tiiän mihin mää meen tai tuun. Ja luuletko sää, että Anni päästäis minuu Helsinkiin lukioon? Hyvä jos päästää Kalajoellekaa.

Allun kasvoista paistaa epätoivo. Hän tajuaa, että saattaa todella menettää Kertun.

ALLU

Mä en haluais lähtee. Jos mä vois, mä jäisin.

Kerttu katsoo kaukaisuuteen, sulkeutuneena. Allu yrittää koskettaa tämän kättä, mutta Kerttu vetää sen pois.

Allu istuu vielä hetken, odottaa että Kerttu sanoisi jotain, mutta tämän katse on lukittuna metsään. Allu käyttää viimeisen keinonsa--

ALLU

Kerttu, mä... mä rakastan sua.

Kerttu ei reagoi vielääkään.

Allu nousee turhautuneena ja vihaisena ylös.

ALLU

Vittu. Rakkautta on maailma
täynnä, mitä tää muka muuttais.

Allu astuu pois veneestä, se keinahtaa. Hän ei pysty
katsomaan taakseen, poimii vain kenkensä ja yrittää
niellä palan kurkussaan.

KUUMAAN *Tuiki tuiki* alkaa soida kun Allu kahlaa pois--

716 INT. KORVAN TILA. VINTTI - AAMU

716

Tuiki tuiki tähtönen, tässä kun sua katselen

Meillä ei oo kiire minnekään

Allu tunkee putkikassiinsa viimeisiä vaatteitaan, jotka
lojuvat lattialla. Rutanen makaa omassa sängyssään ja
selaa puhelintaan.

Anteeks kun varmistelen, oothan nyt onnellinen

Kun sulla ei oo aikaa kellekään

Kun Allu nostaa putkikassinsa, Rutanen nostaa katseensa
puhelimestaan ja nyökkää hyvästiksi. Allu hymyilee
vinosti, nyökkää takaisin ja lähtee huoneesta.

717 INT. KORVAN TILA. PIRTTI - JATKUU

717

Allu tulee vintin portaat alas matkatavaroidensa kanssa,
sohvalla istuva Tauno nousee ylös.

Oon tiennyt kauan jo että ei voi olla pysyvää

Kun salamavalot vie sut mennessään

Allu pysähtyy Taunon kohdalle, Tauno näyttää siltä ettei
tiedä mitä näissä tilanteissa kuuluu tehdä.

Lopulta Tauno ojentaa kätensä, Allu tarttuu käteen ja
ravistaa. Taunon kädenpuristus on löysä.

718 EXT. KORVAN TILA - AAMU (HETKEÄ MYÖHEMMIN)

718

Mee mee mee vaan minne meet meet meet

Svanten auton takaovi on auki ja Allu heittää sinne
putkikassinsa. Lahja ja Svante häsläävät omiaan--

Mut muista meidät, mäkin teen niin

Allu kääntyy katsomaan Korvan tilan rakennuksia.

Tee tee tee sun työ työ työ

Taloa, navettaa, huussia, viimeistä kertaa--

Ehkä mä löydän sut uudelleen

Allu on istumassa takapenkille, takaa kuuluu huuto.

RUTANEN

Oota ny vittu! Ei tää näin mee!

Musiikki katkeaa. Rutanen juoksee pihamaan poikki Allua kohti. Ennen kuin Allu tajuaakaan, Rutanen on sulkenut tämän hengästyneeseen halaukseen.

RUTANEN (cont'd)

Heippa vitun paska.

Allu hymähtää ja vastaa halaukseen.

ALLU

Hyvästi Rutanen. Sanosin et pidä ittes miehenä, mut... no sä tiiät.

Allu irrottaa otteensa, mutta Rutanen ei sitä tee.

Pian Rutanen tajuaa olevansa ainut, joka osallistuu halaukseen. Hänen kurkustaan pääsee rykäisyn ja naurahduksen sekoitus hänen päästäessään irti Allusta.

Rutanen pyyhkii kasvojaan, Allu hymyilee tälle vinosti istuessaan takapenkille.

ALLU

Estän sut wapissa heti ku pääsen dösään.

Rutanen virnistää--

Allu vetää auton oven kiinni ja Svante käynnistää auton.

719 INT. AUTO - HETKEÄ MYÖHEMMIN

719

Musiikki jatkuu nostatuksella--

Allu istuu takapenkillä ja yrittää saada turvavyötä kiinni, kun vilkaisee ulos ikkunasta--

ALLUN POV: Kerttu odottaa kirjastoautoa kahden täyden kangaskassin kanssa. Tässä he tapasivat ensi kerran.

Oon tiennyt kauan jo että ei voi olla pysyvää

Kun salamavalot vie sut mennessään

Kerttu katselee taivasta, eikä huomaa Svanten autoa.

Mee mee mee vaan minne meet meet meet

Mut muista meidät

Allu ojentautuu etupenkkiä kohti, aikoen pyytää Svantea pysäyttämään mutta lysähtääkin takaisin selkänobjaa vasten. Ei kannata.

Mäkin teen niin

Tee tee tee sun työ työ työ

Hän vilkaisee vielä taakseen--

Ehkä mä löydän sut uudelleen

ALLUN POV: Kerttu loittonee auton ajaessa pois päin.

720 **EXT. KUNTAKESKUKSEN LINJA-AUTOASEMA - PÄIVÄ**

720

Musiikki katkeaa. Bussi on pysähtynyt asemalle ja odottaa, että matkustajat nousisivat kyytiin. Ketään ei kuitenkaan näy. Paitsi Allu, Lahja ja Svante.

Allu pitelee matkatavaroitaan, Lahja pyyhkii kuvitteellista pölyä Allun t-paidalta.

LAHJA

Ohan ny kaikki mukana?

ALLU

On joo.

LAHJA

Ja eväsleivät on laukussa?

Allu hymähtää, nyökkää. Lahja sulkee Allun tiukkaan syleilyynsä, Allu vastaa halaukseen yhdellä kädellä.

LAHJA (cont'd)

Kiitos vielä ku tulit meitä auttelemaa. Ja sano äitilles paljon terveisiä.

Lahja irrottaa otteensa ja Svante ojentaa Allulle muutamaa satasen seteliä. Allu pudistaa päätään.

ALLU

Ei, en mä--

Svante tunkee rahat väkisin Allun taskuun. Allu tajuaa, että hänen on turha hangoitella vastaan.

SVANTE

Ei meillä ilimaseks töitä tehdä.

Svante hymyilee ja yllättäen myös haluaa Allua. Allu jähmettyy aluksi, mutta vastaa sitten halaukseen molemmilla käsillään.

Svante päästää irti, painaa kätensä Allun hartialle.

SVANTE
Onnea tuleviin koitoksiin.

Allu nyökkää. Lahja hymyilee, Svante ottaa tämän lempeästi kainaloonsa kun Allu lähtee bussia kohti.

721 INT. BUSSI - JATKUU

721

Musiikki jatkuu, vielä kerran--

Allu kulkee lähes tyhjän bussin läpi.

Mee mee mee vaan minne meet meet meet

Mut muista meidät, mäkin teen niin

Allu lysähtää takapenkille tunnemyrskyn vallassa. Tyyni kuori murenee, Allu painaa pään käsiinsä.

Kyöneleet tulevat.

Tee tee tee sun työ työ työ

Allua lukuunottamatta työpötyhjä bussi lähtee liikkeelle.

Ehkä mä löydän sut uudelleen

LEIKKAUS:

LOPPUTEKSTIT

Tuiki tuiki tähtönen

Sä ansaitset kaiken sen

Meillä ei oo kiire minnekään